

גם בלול "אופנה"

אני רוצה לעשות השוואה בין השיטות והצורה של העבודה בשנים הראשונות לקיום הלול ובין אלה של היום.

העבודה בשנים הראשונות היתה שונה לגמרי. פעמיים ביום היינו נותנים אוכל: בבוקר — תערובת, אחר הצהריים — גרעינים. פעמיים ביום החלפנו את המיים בכל הלולים ו-3 פעמים ביום אספנו את הביצים. עבדנו עם הפסקה עד 4.30. היינו מערבבים גרעינים עם שמן, מקצצים ירק, רוחצים את הכלים מבתי האימון במיים חמים. הבחורות היו מנקות ורוחצות את הלולים והבחורים עבדו בתיקונים. העבודה היתה רבה ומפרכת.

ענף הלול נמצא כל השנים בשינויים מתמידים. תמיד ישנם חידושים ותמורות. בכל

שנה משתנה ה"אופנה". כמו כן משתנות דרישות השוק. היתה תקופה שהיינו מזריקים הורמונים, דבר הכרוך בעבודה מרובה וגם עופות רבים היו נופלים מזה, כי הורמונים אפשר להזריק רק לעוף בריא. אם לא היתה הבחנה מדויקת והיינו מזריקים לעוף חולה — הוא היה נופל. אחר כך היה כידוע מרד בשוק — לא רצו לקבל עופות מהורמונים והפסקנו בזה. בשנים האחרונות השתנתה צורת העבודה לגמרי. בארץ ישנה עכשיו חלוקה ברורה: לולים מוגדרים להטלה ולולים מיועדים לבשר. אנחנו מכרנו את גזעי ההטלה. עבדנו תחילה עם קורניש, שהוא גזע עדין מאוד וגרם לנו הרבה בעיות עד שהשתלטנו עליו והוא הכניס רווחים די יפים. היתה שנה שלא קנו אצלנו בגלל סיבות שונות: הופיע גזע "ענק" בשוק, והביקוש לקורניש ירד. אופנה היא אופנה לכולם. כל עקרת בית דרשה רק "ענק". הדעה הכללית אצלנו היתה שצריך למכור את הקורניש ולעבור ל"ענק" (היו בתוכנו גם כאלה שהתנגדו לדרך זו). כבר אמרנו שענף הלול נתון כל הזמן בתמורות. והדעה שישתמשו רק ב"ענק" איננה פסוק אחרון. יש כבר עכשיו כאלה שנוטים לחזור לקורניש. אגב, הקורניש שלנו התאקלם טוב, הגיע למשקל גבוה והיה בעל פוריות טובה. לדעתי יש להצטער על מכירת הרוק והקורניש. עדיין איננו יכולים להצביע על הצלחות או כשלונות עם ה"ענק", כי אין לנו נסיון מספיק. יש לחכות זמן מה כדי לבחון את היקלטותו. גזע זה דורש, אגב, הרבה עבודה.

בשנים האחרונות העבודה נהייתה יותר קלה. הוכנסו שיפורים ושיכלולים: מיכלים, עגלות, כפות לחלוקת אוכל. הכול שוכלל. בנינו בית אימון על גאז, והוספנו מפטמה. כל הרווחים הם ברובם מגידול לבשר, היות ומכירת האפרוחים היא קטנה מאוד לעומת השנים שעברו. השנה הריווחיות לא יכולה להיות גדולה, מפני שהוצאנו הרבה מאוד כספים כדי לקנות את הגזע החדש. עד עכשיו היינו מדגירים משלנו. המדגרות עמדו הרבה זמן ריקות וזה כמובן, משפיע על הריווחיות. פנינו לשנים הבאות — כיצד יתאקלם אצלנו ה"ענק", מה תהיה הפוריות, כמות ביצים — אלו שאלות פתוחות, ללא תשובות עדיין.

אצלנו הלול הוא כאילו ענף צדדי. הוא לא כל כך מפותח ולא כל כך גדול, לעומת משקים שאצלם הלול הוא אחד הענפים המרכזיים. אפילו אם נצליח לגדול ב-200 טון בשר, גם אז הוא לא יהיה לול גדול, כי אם תואם את המיכסה החקלאית שלנו.

שולמית כספי

(מתוך ספר יגור)